

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અધ્યક્ષ, આંધ્રપ્રદેશ રાજ્ય વીજળી બોર્ડ અને અન્ય

વિરુદ્ધ

એમ. કુર્મી નાયડૂ

સપ્ટેમ્બર ૧૩, ૨૦૦૬

[ન્યાયમૂર્તિ એચ. કે. સેમા અને ન્યાયમૂર્તિ પી. કે. બાલાસુબ્રમણ્યને]

સેવા કાયદો:

વિભાગીય અપીલ-વંચિતતા-ગુનેગાર કર્મચારીને શિસ્ત સત્તાધિકારી દ્વારા નહીં પરંતુ અપીલ સત્તાધિકારી દ્વારા આપવામાં આવેલી સજા-કર્મચારી દ્વારા તેની વિરુદ્ધ દયા અરજીને અપીલ તરીકે ગણવામાં આવે છે અને બરતરફ

કરવામાં આવે છે-અપીલને નકારી કાઢવી-કર્મચારીને અપીલના મંચથી વંચિત રાખવામાં આવ્યો હોવાના આધારે લેખિત અરજી-કર્મચારીના દાવાને સિંગલ જજ તેમજ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેંચે નકારી કાઢ્યો-અપીલમાં જણાવ્યું હતું: કર્મચારી અપીલના અધિકારથી વંચિત ન હતો કારણ કે દયાની અરજીને અપીલ પેટિશિયન-એ. પી. એસ. ઈ. બોર્ડ કર્મચારી શિસ્ત અપીલ નિયમો, ૧૯૯૦-નિયમન ૭ (ઈ) તરીકે ગણવામાં આવી હતી.

પ્રતિવાદી-કર્મચારી સામે ચાર્જ મેમો જારી કરવામાં આવ્યો હતો.તેમની સામે આરોપ સાબિત થયો હોવાના તપાસ અધિકારીના અહેવાલ પર, બોર્ડના અધ્યક્ષ (અપીલ અધિકારી) એ સેવામાંથી ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા ફટકારી હતી. ત્યારબાદ પ્રતિવાદીએ દયાની અરજી દાખલ કરી હતી, જેને અપીલ તરીકે ગણવામાં આવી હતી અને બોર્ડ દ્વારા તેને નકારી કાઢવામાં આવી હતી.

પ્રતિવાદીએ રિટ પિટિશન દાખલ કરી હતી જેમાં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે તે અપીલ કરવાના અધિકારથી વંચિત છે કારણ કે શિસ્ત સત્તાધિકારી સજા લાદવા માટે સક્ષમ હોવાથી તેણે તેના અધિકારનો ઉપયોગ કર્યો ન હતો અને તેનો ઉપયોગ અધ્યક્ષ (અપીલ સત્તાધિકારી) દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો, જેનાથી અધ્યક્ષ સમક્ષ અપીલના મંચને વંચિત કરવામાં આવ્યા હતા. સિંગલ

જજ દ્વારા પ્રતિવાદીની અરજી ફગાવી દીધી હતી. તેની વિરુદ્ધની રિટ અપીલ પણ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે ફગાવી દીધી હતી. તેથી હાલની અપીલ.

અપીલને મંજૂરી આપતા, અદાલાતે

ઠરાવ્યું:૧. તેમાં કોઈ વિવાદ નથી કે બોર્ડના સભ્ય સચિવ શિસ્તની સત્તા ધરાવતા હતા. શિસ્ત અધિકારી સભ્ય સચિવની સહી હેઠળ કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. જો કે, સેવામાંથી ફરજિયાત નિવૃત્તિનો દંડ બોર્ડના અધ્યક્ષ દ્વારા લાદવામાં આવ્યો હતો, જે અપીલીય સત્તામંડળ છે. સિંગલ જજ અને ડિવિઝન બેંચ બંને એ નોંધવામાં નિષ્ફળ ગયા છે કે ઉપરોક્ત તથ્યો હોવા છતાં, પ્રતિવાદી અપીલના અધિકારથી વંચિત ન હતો. આખરે, પ્રતિવાદીએ બોર્ડ સમક્ષ દયાની અરજી તરીકે એક વિગતવાર અરજી દાખલ કરી છે. જોકે તેને દયાની અરજી તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ બોર્ડે આ અરજીને અપીલ અરજી તરીકે ગણાવી છે. બોર્ડે અપીલ પર વિચાર કર્યા પછી તેને નકારી કાઢી હતી. પ્રતિવાદીની અપીલને નકારી કાઢતાં બોર્ડ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને સિંગલ જજ અથવા ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવ્યો નથી. ચુકાદો અંતિમ રૂપ પામ્યો છે. તેથી, એવું ન કહી શકાય કે અપીલકર્તા અપીલના ઉપાયથી વંચિત હતો, જેના કારણે તેને પૂર્વગ્રહ થયો હતો. [૩૮-જ; ૩૯-ડી]

૨. એવું ન કહી શકાય કે અધ્યક્ષ દ્વારા ફરજિયાત નિવૃત્તિ લાદવામાં આવી હોવાથી, પ્રતિવાદીનો કેસ પૂર્વગ્રહયુક્ત રહ્યો છે કારણ કે અધ્યક્ષ દ્વારા પસાર કરાયેલ આદેશ સંમતિને આધિન ન હતો. બોર્ડ દ્વારા તમામ ફરિયાદો પર વિચાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેને નકારી કાઢવામાં આવી હતી. તેથી, આ કેસની આપેલ હકીકતોમાં, પ્રતિવાદીને કોઈ પણ પ્રકારનો પૂર્વગ્રહ કરવામાં આવ્યો નથી. પ્રતિવાદીએ અપીલ રદ કરવાના બોર્ડના આદેશની ફરિયાદો લીધી નથી. આ દર્શાવે છે કે તેઓ બોર્ડના અપીલ આદેશથી સંતુષ્ટ હતા. [૩૯-એફ-એચ]

સુરજિત ઘોષ વિરુદ્ધ ચેરમેન અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર, યુનાઇટેડ કોમર્શિયલ બેંક, [૧૯૯૫] ૨ એસ. સી. સી. ૪૭૪ અને બલબીર ચંદ વિરુદ્ધ ફૂડ કોર્પોરેશન ઓફ ઇન્ડિયા લિમિટેડ, [૧૯૯૭] ૩ કલમ ૩૭૧ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

દીવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર :દીવાની અપીલ નંબર ૩૬૩૨/૨૦૦૩.

હૈદરાબાદ ખાતે આંધ્ર પ્રદેશ હાઇકોર્ટના ૮/૧૦/૨૦૦૧ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી, ડબલ્યુ. એ. નંબર ૧૫૦૭/૨૦૦૧ માં.

અપીલકર્તાઓ તરફથી જી ઉમાપતિ અને રાકેશ કે શર્મા.

પ્રતિવાદી માટે એલ. એન. રાવ, આર. સંથન કૃષ્ણન, કે. રાધારાણી, પી.
વિજય કુમાર અને ડી. મહેશ બાબુ.

અદાલતનો ચુકાદો આમના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

ન્યાયમૂર્તિ એચ. કે. સેમા. ટ્રાન્સમિશન કોર્પોરેશન ઓફ આંધ્ર પ્રદેશ
લિમિટેડ (એ. પી. ટી. આર. એ. એન. એસ. સી. ઓ.) નું નામ બદલીને આંધ્ર
પ્રદેશ સ્ટેટ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ (એ. પી. એસ. ઇ. બી.) ના સ્થાને મૂકવા માટે
આઈ. એ. નંબર ૩ ની મંજૂરી છે. અપીલકર્તાઓને હવે ટ્રાન્સમિશન કોર્પોરેશન
ઓફ આંધ્ર પ્રદેશ લિમિટેડ (એ. પી. ટી. આર. એ. એન. એસ. સી. ઓ.) ના
અધ્યક્ષ તરીકે વાંચવામાં આવશે.

આ અપીલમાં પડકાર રિટ અપીલ નંબર ૧૫૦૭/૨૦૦૧ માં ડિવિઝન
બેન્ચ દ્વારા પસાર કરાયેલા ૮/૧૦/૨૦૦૧ ના આદેશને છે, જે રિટ પિટિશન
નંબર ૧૬૩૩૨/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા
૨૭/૪/૨૦૦૧ ના આદેશની પુષ્ટિ કરે છે, જેમાં અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ
કરવામાં આવેલી અપીલને ખર્ચ સાથે બરતરફ કરવામાં આવી હતી.

ટૂંકમાં, હકીકતો નીચે મુજબ છે:—

સંબંધિત સમયે પ્રતિવાદી બોર્ડ હેઠળ સહાયક ઈજનેર તરીકે કામ કરતા હતા. તેમને ૧૮/૧૦/૧૯૯૩ તારીખનો ચાર્જ મેમો આપવામાં આવ્યો હતો.ચાર્જ વાંચે છે:—

"શ્રી એમ. કુર્મી નાયડુ, સહાયક ઈજનેર/ઓપરેશન/સકુરએ અહેવાલ આપ્યો છે કે તેમણે નિર્ધારિત ધોરણો, નિયમો અને નિયમોનું ઉલ્લંઘન કરીને અનધિકૃત કૃષિ પંપસેટ છોડ્યાં છે જે એપીએસઈ બોર્ડ (સુધારેલ) આચાર નિયમો અનુસાર ગેરવર્તણૂક બને છે."

પ્રતિવાદીએ આરોપ સમક્ષ પોતાનો ખુલાસો રજૂ કર્યો હતો. ખુલાસાથી સંતુષ્ટ ન થતાં, એક તપાસ અધિકારીની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી, જેમણે પ્રતિવાદી સામે સાબિત થયેલો આરોપ ધરાવતો અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો. તપાસ અહેવાલથી સંતુષ્ટ થયા પછી, બોર્ડના અધ્યક્ષે સ્વીકાર્યું કે અપીલ સત્તામંડળે સેવામાંથી ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા ફટકારી હતી. તે વિવાદિત નથી કે શિસ્ત અધિકારી બોર્ડના સભ્ય સચિવ છે. જો કે, અપીલ અધિકારી એવા બોર્ડના અધ્યક્ષ દ્વારા પ્રતિવાદીને સેવામાંથી ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા આપવામાં આવી હતી. વિદ્વાન સિંગલ જજ તેમજ ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલો

વિવાદ એ હતો કે શિસ્ત અધિકારી બોર્ડના સભ્ય સચિવ છે જે પ્રતિવાદીને સજા આપવા માટે સક્ષમ છે પરંતુ સજા અધ્યક્ષ દ્વારા આપવામાં આવી હતી જે અપીલ અધિકારી છે, જેનાથી પ્રતિવાદી અધ્યક્ષ સમક્ષ અપીલના મંચથી વંચિત રહ્યો હતો અને પ્રતિવાદીને પૂર્વગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન છે.

હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી સુરજિત ઘોષ વિરુદ્ધ ચેરમેન અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર, યુનાઈટેડ કોમર્શિયલ બેંક, (૧૯૯૫) ૨ એસ. સી. સી. ૪૭૪ માં આ કોર્ટ દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં આ કોર્ટ દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં બલબીર ચંદ વિરુદ્ધ ફૂડ કોર્પોરેશન ઓફ ઇન્ડિયા લિમિટેડ, (૧૯૯૭) ૩ એસ. સી. સી. ૩૭૧ નીચેના નિષ્કર્ષ પર પહોંચી હતી:—

"સર્વોચ્ચ અદાલતના અનેક નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને, કોઈ પણ પ્રકારની શંકા ન હોઈ શકે કે મૂલ્યવાન અધિકાર કાયદા દ્વારા અથવા તેમાં અનુસારવામાં આવેલ હોય તે સિવાય છીનવી શકાતો નથી. જ્યારે ગુનેગાર કર્મચારીને અપીલનો અધિકાર આપવામાં આવ્યો હોય ત્યારે અમારા મતે ન્યાયી કારણ સિવાયના આવા અધિકારને છીનવી શકાતો નથી અને ગુનેગાર અધિકારીને તેનાથી વંચિત કરી શકાતો

નથી. નિયમન ૭ (ઇ) સામાન્ય શબ્દમાં છે. જો કે, નિયમન ૧૦ની કલમ (૨) સાથે જોડવામાં આવેલી જોગવાઈ પહેલાં અહીં દર્શાવ્યા મુજબ ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા, જે નિયમન ૫ ના સ્પષ્ટીકરણ (૧) ની કલમ ૬ ની જોગવાઈઓમાં આવે છે, તે સક્ષમ અધિકારી દ્વારા તે હેઠળ રચાયેલી સમિતિની સંમતિ સાથે લાદવામાં આવશે. જોકે, બોર્ડના અધ્યક્ષ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ સંમતિને આધિન નથી. તેથી, ગુનેગાર અધિકારીની તરફેણમાં એક મૂલ્યવાન રક્ષણ પૂરું પાડવામાં આવ્યું છે, જેની અસર એ છે કે તપાસ અધિકારી દ્વારા અપરાધના નિષ્કર્ષના સંદર્ભમાં માત્ર શિસ્ત અધિકારીએ જ તેના મગજને લાગુ કરવાની જરૂર છે, પરંતુ આવા તારણો પણ સક્ષમ અધિકારી દ્વારા વધુ તપાસને આધિન છે.

એ. પી. એસ. ઈ. બોર્ડ એમ્પ્લોઈઝ ડિસિપ્લિન અપીલ રેગ્યુલેશન્સ ૧૯૯૦ (ટૂંકમાં રેગ્યુલેશન) ના રેગ્યુલેશન ૭ (ઇ) માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે સત્તામંડળમાં નિહિત સત્તાઓનો ઉપયોગ તેના વિવેકબુદ્ધિથી ઉચ્ચ સત્તાધિકારી દ્વારા કરી શકાય છે.તેમાં લખ્યું છે:

"૭(ઇ) સત્તામાં નિહિત સત્તાઓનો ઉપયોગ તેના વિવેકબુદ્ધિથી ઉચ્ચ સત્તાધિકારી દ્વારા કરી શકાય છે.

"નોંધ (૧):સત્તામંડળમાં નિહિત સત્તાઓનો ઉપયોગ એ. પી. એસ. ઈ. બોર્ડના કર્મચારી શિસ્ત અપીલ નિયમનના નિયમન ૭ (ઈ) દ્વારા તેના વિવેકબુદ્ધિથી ઉચ્ચ સત્તાધિકારી દ્વારા કરી શકાય છે.

પ્રશ્ન એ છે કે શું પ્રતિવાદી વર્તમાન કેસમાં અપીલ કરવાના તેના અધિકારથી બિલકુલ વંચિત હતો. સુરજિત ઘોષ (ઉપરોક્ત) માં આ અદાલતે એસ. સી. સી. પાનું ૪૭૭ પર નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો:

"જો કે, જ્યારે શિસ્ત અધિકારી અથવા નીચલા અધિકારીના આદેશ સામે સંબંધિત ઉચ્ચ અધિકારીને અપીલ કરવામાં આવે છે અને ઉચ્ચ અધિકારી સજાનો આદેશ પસાર કરે છે, ત્યારે સંબંધિત કર્મચારી અપીલના ઉપાયથી વંચિત રહે છે, જે નિયમો/નિયમો દ્વારા તેને આપવામાં આવેલ મૂળ અધિકાર છે.કર્મચારીને તેના મૂળ અધિકારથી વંચિત રાખી શકાતો નથી.આગળ શું છે, જ્યારે શિસ્ત અધિકારીના આદેશ સામે અપીલની જોગવાઈ હોય અને જ્યારે અપીલ અથવા ઉચ્ચ અધિકારી કે જેમના આદેશ સામે કોઈ અપીલ નથી, તે આપેલ કેસમાં શિસ્ત અધિકારીની સત્તાનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે સંબંધિત કર્મચારી સામે ભેદભાવમાં પરિણમે છે.

એ નોંધવું જોઈએ કે સુરજિત ઘોષ (ઉપરોક્ત) માં ઉચ્ચ અધિકારીના આદેશ સામે વધુ અપીલની જોગવાઈ કરવામાં આવી ન હતી અને કોઈ અપીલ કરી શકાતી ન હતી અને તેથી, અપીલકર્તા અપીલની જોગવાઈથી વંચિત રહી ગયો હતો.તે સંજોગોમાં ઉપરોક્ત અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું.આ અદાલત દ્વારા બલબીર ચંદના કેસમાં (ઉપરોક્ત) સુરજિત ઘોષના કેસ પર પુનર્વિચાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેને અલગ પાડવામાં આવ્યો હતો.તે એસ. સી. સી. પાનું ૩૭૩ પર નીચે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું:—

"હવે તે સારી રીતે સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે નિમણૂક અધિકારી પછી નીચલા અધિકારી શિસ્તભંગની કાર્યવાહીની બાબતમાં કોઈ નિર્ણય લઈ શકતા નથી.પરંતુ કાયદામાં કોઈ પ્રતિબંધ નથી કે ઉચ્ચ સત્તામંડળે નિર્ણય લેવો જોઈએ નહીં અથવા શિસ્તભંગની કાર્યવાહીની બાબતમાં પ્રાથમિક સત્તા તરીકે દંડ લાદવો જોઈએ નહીં.તે આધારે એવું ન કહી શકાય કે બંધારણની કલમ ૧૪નું ઉલ્લંઘન કરીને અથવા ભૌતિક પૂર્વગ્રહ પેદા કરીને ભેદભાવ કરવામાં આવશે. વકીલ દ્વારા આધાર રાખેલા ચુકાદામાં, એવું જણાય છે કે નિયમોમાં, પદાનુક્રમમાં નીચલા અધિકારી શિસ્ત અધિકારી હતા પરંતુ અપીલ સત્તામંડળે અધિકારીને સેવામાંથી દૂર કરવાનો આદેશ પસાર કર્યો હતો. આથી,

નિયમો હેઠળ પૂરા પાડવામાં આવેલ અપીલ ઉપાયને નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો.તે સંજોગોમાં, આ અદાલતે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે તે ગુનેગારને પૂર્વગ્રહ પેદા કરે છે કારણ કે તેણે અન્યથા અપીલના ઉપાયનો લાભ લીધો હોત અને હકીકતના પ્રશ્ન પર અપીલ અધિકારી દ્વારા તેના કેસને ધ્યાનમાં લેવાનો તેનો અધિકાર ઉપલબ્ધ ન હતો.પરંતુ તે કાયદાના નિયમ તરીકે મૂકી શકાતો નથી કે તમામ સંજોગોમાં ઉચ્ચ સત્તામંડળે નિયમો હેઠળ પ્રાથમિક સત્તા તરીકે દંડ લાદવાના કેસને ધ્યાનમાં લેવો જોઈએ અને નિર્ણય લેવો જોઈએ, આ કિસ્સામાં, બોર્ડને બીજી અપીલ/પુનરાવર્તનનો અધિકાર પણ આપવામાં આવ્યો હતો. હકીકતમાં, બોર્ડને અપીલ કરવાનું પસંદ કરવામાં આવ્યું હતું.બોર્ડે અધ્યક્ષ દ્વારા આ બાબત પર વિસ્તૃત વિચારણા કરી હતી.આ બંધારણની કલમ ૧૪નું ઉલ્લંઘન નથી."

આપેલા કેસની હકીકતો પર પાછા ફરવામાં આવે તો આમા એ કોઈ વિવાદ નથી કે બોર્ડના સભ્ય સચિવ શિસ્ત અધિકારી હતા. શિસ્ત અધિકારી સભ્ય સચિવની સહી હેઠળ કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. જો કે, સેવામાંથી ફરજિયાત નિવૃત્તિનો દંડ બોર્ડના અધ્યક્ષ દ્વારા લાદવામાં આવ્યો હતો, જે વિવાદિત નથી, તે અપીલીય સત્તામંડળ છે. વિદ્વાન સિંગલ જજ અને ડિવિઝન બેંચ બંને જે નોંધવામાં નિષ્ફળ ગયા છે તે એ હતું કે ઉપરોક્ત તથ્યો

હોવા છતાં પ્રતિવાદી અપીલના અધિકારથી વંચિત ન હતો. બોર્ડને અપીલ કરવામાં આવી હતી. આખરે, પ્રતિવાદીએ બોર્ડ સમક્ષ ૧/૧૦/૧૯૯૫ પર દયાની અરજી તરીકેની વિગતવાર અરજી દાખલ કરી છે, જેમાં તારીખ ૯/૧/૧૯૯૫ ના કારણદર્શક આદેશ અને તારીખ ૭/૨/૧૯૯૫ ના અંતિમ કારણદર્શક નોટિસમાં રજૂ કરેલા તેના સ્પષ્ટીકરણ પર સવાલ ઉઠાવવામાં આવ્યો છે અને ૬/૯/૧૯૯૫ પર અધ્યક્ષ દ્વારા પસાર કરાયેલા અંતિમ આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે. જોકે તેને દયાની અરજી તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ બોર્ડે આ અરજીને અપીલ અરજી તરીકે ગણાવી છે. બોર્ડે અપીલ પર વિચાર કર્યા પછી ૩૧/૮/૧૯૯૬ ના આદેશ દ્વારા તેને નકારી કાઢી હતી.

એવું જણાય છે કે બોર્ડ દ્વારા તેમની અપીલને નકારી કાઢવાના ૩૧/૮/૧૯૯૬ તારીખના આદેશને વિદ્વાન સિંગલ જજ સમક્ષ અથવા ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો નથી. તે (ચુકાદો) અંતિમ તબક્કામાં પહોંચી ગયો છે. તેથી, એવું ન કહી શકાય કે અપીલકર્તા અપીલના ઉપાયથી વંચિત હતો, જેના કારણે તેને પૂર્વગ્રહ થયો હતો.

જોકે, વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એલ. એન. રાવે દલીલ કરી હતી કે પ્રતિવાદી સામે પૂર્વગ્રહ પેદા થયો છે કારણ કે નિયમન ૧૦ની કલમ (૨) સાથે જોડવામાં આવેલી જોગવાઈ હેઠળ ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા આપવામાં આવી

છે, જેમાં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે ફરજિયાત નિવૃત્તિની સજા જે નિયમન પ ના સ્પષ્ટીકરણ (૧) ની કલમ ૬ની જોગવાઈમાં આવે છે, તે સક્ષમ અધિકારી દ્વારા તે હેઠળ રચાયેલી સમિતિની સંમતિ સાથે લાદવામાં આવશે.તેમના જણાવ્યા અનુસાર બોર્ડના અધ્યક્ષ દ્વારા પસાર કરાયેલો આદેશ જોકે સમિતિની સંમતિને આધિન નથી.તેમનું આગળ કહેવું છે કે જો ફરજિયાત નિવૃત્તિ આપવાનો આદેશ શિસ્ત અધિકારી દ્વારા પસાર કરવામાં આવ્યો હોત, તો આવા આદેશને સમિતિની સંમતિને આધિન કરી શકાયો હોત.જો કે, વર્તમાન કેસમાં, અધ્યક્ષ દ્વારા ફરજિયાત નિવૃત્તિ લાદવામાં આવી હોવાથી, પ્રતિવાદીનો કેસ પૂર્વગ્રહયુક્ત રહ્યો છે કારણ કે અધ્યક્ષ દ્વારા પસાર કરાયેલ આદેશ સંમતિને આધિન ન હતો.અમે આ દલીલને સ્વીકારી શકતા નથી.જેમ કે પહેલેથી જ નોંધવામાં આવ્યું છે કે પ્રતિવાદી દ્વારા તેની અપીલ મેમો તારીખ ૧/૧૦/૧૯૯૫ માં વિગતવાર મૂકવામાં આવેલી તમામ ફરિયાદોને સર્વોચ્ચ પદાનુક્રમ, એટલે કે બોર્ડ દ્વારા ધ્યાનમાં લેવામાં આવી હતી અને તેને નકારી કાઢવામાં આવી હતી.તેથી અમારો અભિપ્રાય છે કે આ કેસની આપેલ હકીકતોમાં પ્રતિવાદીને કોઈ પૂર્વગ્રહ કરવામાં આવ્યો નથી. પહેલેથી જ નોંધ્યું છે તેમ, પ્રતિવાદીએ ૩૧/૮/૧૯૯૬ ના બોર્ડના આદેશની ફરિયાદો લીધી નથી. આ દર્શાવે છે કે તેઓ બોર્ડના અપીલ આદેશથી સંતુષ્ટ હતા.

અમે ડબલ્યુપી નંબર ૧૬૩૩૨/૧૯૯૬ માં પસાર કરાયેલ ૨૭/૪/૨૦૦૧ તારીખના વિદ્વાન સિંગલ જજનો આદેશ લીધો છે અને રિટ અપીલ નંબર ૧૫૦૭/૨૦૦૧ માં પસાર કરાયેલ ૮/૧૦/૨૦૦૧ તારીખના ડિવિઝન બેન્ચના આદેશ કાયદા મુજબ ટકવાપાત્ર નથી. તે મુજબ, તે આદેશને રદ્દ રાખવામાં આવે છે. અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. પ્રતિવાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિટ પિટિશન ફગાવી દેવામાં આવે છે. પક્ષોને તેમનો ખર્ચ જાતે ઉઠાવવાનું કહેવામાં આવે છે.

અપીલને મંજૂરી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.